

Sygn. akt IV U 436/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania B. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 5 marca 2015 r. nr (...) i z dnia 31 marca 2015 r. nr (...)

w sprawie B. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżone decyzje i ustala, że ubezpieczonemu B. B. przysługuje prawo do emerytury od dnia 20 lutego 2015 r.

Sygn. akt: IV U 436/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 5 marca 2015 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił B. B. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz nie udowodnił 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Odwołanie od w/w decyzji złożył B. B. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że pracował jako zbrojarz oraz wniósł o zaliczenie do stażu ubezpieczeniowego okresu pracy w gospodarstwie rodziców załączając zeznania świadków oraz pozostałą dokumentację związaną z pracą w gospodarstwie rolnym rodziców (odwołanie k. 1).

W oparciu o załączone dokumenty do odwołania przez ubezpieczonego dotyczące jego pracy w gospodarstwie rodziców Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wydał dnia 31 marca 2015 r. kolejną decyzję odmawiającą

ubezpieczonemu prawa do emerytury, z tym, że w tej decyzji uznał ubezpieczonemu okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w zakresie niezbędnym do uzupełnienia okresów składkowych i nieskładkowych do 25 lat. Organ rentowy w decyzji z dnia 31 marca 2015 r. wskazał, iż odmawia ubezpieczonemu prawa do emerytury w warunkach szczególnych z uwagi na to, że nie został udowodniony 15 –letni staż pracy w warunkach szczególnych na datę 1 stycznia 1999 r. (decyzja k. 17 a.e.).

Odwołanie od decyzji z dnia 31 marca 2015 r. złożył ubezpieczony B. B. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury wskazując tak jak poprzednio, iż wykonywał prace w warunkach szczególnych pracując w zawodzie zbrojarza (odwołanie k. 1 akt IV U 647/15).

W odpowiedzi na oba odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonych decyzjach (odpowieź organu rentowego na odwołania k.2-3 i k. 2-3 akt sprawy IV U 647/15).

Postanowieniem z dnia 30 października 2015. Sąd połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawę o sygn. akt IV U 647/15 ze sprawą o sygn. IV U 436/15 i prowadził ją w dalszym ciągu pod sygn. akt IV U 436/15 (postanowienie k. 7 akt IV U 647/15)

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **B. B.** w dniu 20 lutego 2015 r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 23 lutego 2015 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 24 lata, 8 miesięcy i 7 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 24 lata, 6 miesięcy i 23 dni a okresy nieskładkowe 1 miesiąc i 14 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony nie udowodnił stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych i brak okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 25 lat decyzją z 5 marca 2015 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 05.03.2015 r. – k.14 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Po załączeniu do odwołania dokumentów związanych z pracą w gospodarstwie rolnym rodziców organ rentowy decyzją z dnia 31 marca 2015 r. uznał ubezpieczonemu okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców zaliczając go do stażu ubezpieczeniowego w zakresie niezbędnym do uzupełnienia okresu składkowego i nieskładkowego do 25 lat i tym samym jedyną kwestią sporną wymagającą wykazania przez ubezpieczonego pozostał staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat na datę 1 stycznia 1999r. (decyzja z dn. 31.03.2015 r. k.17 akt emerytalnych).

Ubezpieczony w okresie od 23 maja 1977 r. do 30 czerwca 1978r. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. na stanowisku zgodnie z umową o pracę betoniarz-zbrojarz, ale faktycznie wykonywała pracę zbrojarza (akta osobowe, zeznania świadków: M. D. k.19v-20, W. O. k.20v, zeznania ubezpieczonego k. 20v-21).

Następnie od dnia 1 lipca 1978 r. został zatrudniony w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) (następnie Przedsiębiorstwo (...) w S.) na stanowisku betoniarz – zbrojarz w pełnym wymiarze czasu pracy (umowa o pracę k. 10 akt osobowych).

Faktycznie jednak tak jak w poprzednim zakładzie pracy wykonywał pracę zbrojarza. Ubezpieczony złożył podanie o zatrudnienie go na stanowisku zbrojarza, a z jego życiorysu wynika, że w (...) w S. do 30.06.1978 r. pracował na tym stanowisku (k. 8-9 akt osobowych). Ubezpieczony jako zbrojarz pracował przy budowie szpitala wojewódzkiego w S.. Od dnia 1 kwietnia 1981 r. ubezpieczonemu powierzono obowiązki brygadzysty zbrojarzy. Ubezpieczony był brygadzystą pracującym i jako brygadzysta wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy prace zbrojarza tak jak jego koledzy z brygady. Praca ubezpieczonego polegała na wykonywaniu zbrojenia (cięciu, prostowaniu, wyginaniu stali) na potrzeby budowy szpitala. Zbrojarze swoją pracę wykonywali w hali ustawionej na placu budowy (umowa k. 18 akt osobowych, zeznania świadków M. D. k.19v-20, W. K. k. 20-20v, W. O. k.20v, zeznania ubezpieczonego k. 20v-21).

Pracę zbrojarza ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w wymienionym zakładzie pracy do dnia 31 października 1987 r. (świadcstwo pracy k. 33 akt osobowych).

W okresie od dnia 02 listopada 1987 r. do 14 czerwca 1991 r. ubezpieczony pracował jako zbrojarz w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (umowa o pracę, świadectwo pracy – akta osobowe). W tym okresie zatrudnienia ubezpieczony w okresach od 01.12.1987-04.12.1987 r., od 16.01.1991 r. do 19.04.1991 r., od 16.05.1991 r. do 14.06.1991 r. korzystał z urlopów bezpłatnych (k. 95 za wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego akt organu rentowego).

W Przedsiębiorstwie (...) s.c. w S. ubezpieczony był zatrudniony od dnia 19.06.1991 r. do 31.03.1993 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku zbrojarza. Ubezpieczony w tym zakładzie pracy wykonywał tylko prace zbrojarza, mimo tego, że w świadectwie pracy ma wpisane: zbrojarz, cieśla, montażysta. Pracując w wymienionej firmie ubezpieczony pracował jako zbrojarz przy budowie oczyszczalni i mleczarni w S.. Nigdy nie wykonywał pracy cieśli, ani montażysty (zeznania świadków: M. D. i W. K.).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczności niesporna, oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę -k.2 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie B. B. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek z dniem 20 lutego 2015r., nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy po zaliczeniu mu przez organ rentowy do okresu składkowego okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 –ego roku życia.

Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych pracując jako zbrojarz w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. od 23.05.1977 r. do 30.06.1978 r. (1 rok, 1 miesiąc i 9 dni), w (...) Przedsiębiorstwie (...) w S. w okresie od 01.07.1978 r. do 31.10.1987 r. (9 lat i 4 miesiące), w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. od 02.11.1987 r. do 14.06.1991 r. (3 lata, 3 miesiące i 7 dni z wyłączeniem okresu 4 miesięcy

i 5 dni urlopów bezpłatnych), w Przedsiębiorstwie (...) s.c. w S. od 19.06.1991 r. do 31.03.1993 r. (1 rok, 9 miesięcy i 12 dni).

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że we wskazanych okresach ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako zbrojarz. Powyższe potwierdziły dokumenty znajdujące się w aktach osobowych oraz zeznania świadków: M. D. k.19v-20, W. K. k. 20-20v, W. O. k.20v oraz zeznania ubezpieczonego k. 20v-21. Sąd obdarzył wiarygodnością dowody z zeznań świadków i z zeznań ubezpieczonego. Wskazane dowody są spójne, logiczne, korespondują ze sobą. Przesłuchani świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w wymienionych zakładach pracy i potwierdzili, iż ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy tylko pracę zbrojarza. Zatem na datę 1 stycznia 1999r. ubezpieczony posiada okres pracy w warunkach szczególnych w wymiarze wynoszącym 15 lat, 5 miesięcy i 28 dni. Praca wykonywana przez ubezpieczonego w zawodzie zbrojarza stanowi pracę wykonywaną w warunkach szczególnych, gdyż odpowiada ona rodzajowo pracy kwalifikowanej w wykazie A dziale V poz. 4 (prace zbrojarskie i betoniarskie) stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jak również w wykazie A, Dziale V poz. 4 pkt 1 Zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty - zbrojarz.

Podkreślić jednak należy, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności. Ubezpieczony wykonywał w wymienionych w stanie faktycznym zakładach pracy pracę zbrojarza. Wykonywał tą pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Zatem fakt, iż wskazane w stanie faktycznym zakłady pracy nie wystawiły ubezpieczonemu świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie pozbawia charakteru jego pracy jako pracy w warunkach szczególnych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżone decyzje i ustalił, że B. B. przysługuje prawo do emerytury od 20 lutego 2015 r. tj. od ukończenia przez ubezpieczonego 60-ego roku życia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.